

KSZTAŁCIK (1) *sb m*

kształcik (1), [**kstałcik**].

N sg kształcik.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kształt”:

1. *Od znac. ‘wzór, model’; tu hipokor.; formula Calep: Formula – Kształczik. Calep 429b.*

2. [*Od znac. ‘stanik, gorset’; mamillare Cn: kstałcik adamaszkowy InwMieszcz 1583 nr 241; kstałcik muchajerowy InwMieszcz 1582 nr 238, 1575 nr 198.*]

IM